

ralibus insinuaret se velut optimum medicum advenire ad curandos depravatos hominum languores; & hac de causa criticos dies, & infirmitatis periculosissimum tempus ad salutem conferendam studiosissimè observasse.

57. Mai. 1.

Ait Deus per Isaiam 1. num. 5. super quo percutiam vos ultra addentes pravaricationem Omne caput languidum & omne cor marens. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas, vulnus, & livor, & plaga tumens, non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo: Considera, quanta observat ad emendationem populi, ne plagæ multiplicentur, quia tumor plagarum populi nullo fatus est oleo, nullo curatus medicamine: sapientes medici, cum tumorem gravem curam, non statim ferrom adhibent immaturo vulnere, sed prius fomenta adhibent, & alia medicamina, ut concoquantur tumor, & maturum scissioni ostendatur: merito ergo Deus à percussione abstinere pro remedio, ac sanitate, super quo percutiam vos. Noster D. Cyillus Alexand. lib. 1. in Isaiam: Que non erit mensura vobis satis ad emendationem. Deus sua infinita pietate, intendit sanare sui populi vulnera, cum à planta pedis usque ad verticem non sit in eo sanitas. Hoc est à rege usque ad minimum plebeium, ut explicat Glossa, adhibet voces prophetarum clamantes legem Dei, quibus sunt circumligati, adhibet pietatem & misericordiam multorum beneficiorum, & ita se habet Deus cum suo populo tanquam peritus medicus cum infirmo laborante, ut eum ad veram salutem, ac sanitatem reducat. Que erit vobis mensura satis ad emendationem.

Deus infirmitatem medi ei se habet erga nos. d. Cyillus. Glossa.

Somnus sanctissimi Joseph.

QUÆSTIO XIII.

Pro magna laude, ac celsitudine D. Joseph dicitur, quod sit Sponsus Virginis Mariæ.

58. Textus.

Gerson.

Mater Dei, ac Domina mundi appellat. Joseph. Genes. 18. S. Enodius.

Math. 1.

Ait Text. n. 19. Cum esset desponsata Mater ejus, scil. Jesu, Maria Joseph: quod est explicatum à nobis tom 1. in Evangel. lib. 1. c. 10. per viginti tres quaestiones. Adde nunc, & rectè exclamat Gerson, serm. de Nativitate Virginis. O miranda prorsus Joseph sublimitas, o dignitas insuperabilis, ut mater Dei, Regina cæli, domina mundi, appellare te Dominum non indignum putaret. Cum Joseph dicitur Vir Mariæ, sequenti vers. Joseph cum esset vir ejus, &c. Vir autem, Dominus familiæ nuncupatur; sic Abrahamus vocatur à Sara Dominus meus: Gen. 18. n. 12. Ecce quanta sit sublimitas Joseph, ut à Regina, ac Domina totius mundi, ac Angelorum, Dominus dicatur, ac appelletur. Nam ut ait S. Enodius in vita sancti Epiphani, in persona ipsius Joseph loquentis cum Deipara, ac filio ejus. Licet parienti vobis, magis quam jubendi habuerim voluntatem, mutavi tamen per officium personam, & serviendi animum non amisi. Cum enim titulo viri, ac Patris nomine, tanquam familiæ heres, illis habebat jus principandi, ministerialia tamen, ac officia utrique libentissimè præstabat.

Sed jam altiora in majorem laudem Joseph dicamus. Ait noster Evangelista in hoc cap. 1. D. Chrysol. n. 18. Christi autem generatio sic erat, cum esset desponsata mater Jesu Maria Joseph: Ubi maximè ponderandum D. Chrysol. serm. 146. D. Hialphon. de laudibus Virginis Mariæ, quod Evangelistas ad explicandum Christi generationem temporalem, non ait, Christi generatio fuit, vel facta est; sed idem vocabulum interponit ad declarandam generationem temporalem ex Virgine Maria Joseph, quo utitur ad exprimendam generationem æternam Divini. Verbi ex Patre Deo. D. Hialphonus citatus: Non ait Evangelista, generatio Christi sic facta est, sed erat quia Christi generatio erat quod Patrem, quando generabatur ex matre, unde quod erat, semper erat, & utique ex æternitate erat. Tali vocabulo utitur Evangelista, ut denotaretur, quod generatio Christi, sic facta est in tempore, ut fuit præordinata à Deo in æternitate. Et utique ex æternitate erat, Deus ab initio ordinans incarnationem filii sui, ex toto humano genere elegit purissimam, & sanctissimam Virginem Mariam, ut esset mater filii sui incarnati: sic ex toto genere humano elegit virum sanctissimum, ac purissimum Joseph, ut esset sponsus talis Virginis, ac Pater habitus unigeniti filii. Et ideo Evangelista; cum ait: Christi generatio sic erat: illud, erat, refert ad ordinationem æternitatis, juxta Chrysologum, ac Hialphonum, statim adjungit: Cum esset desponsata mater ejus Maria Joseph. Quia sicut Virgo purissima fuit ordinata, ut esset mater Jesu, sic & sponsus illius purissimus, ac sanctissimus, ut decens erat tam purissimæ Virginis. Simon Metaphrastes orat. de educatione Mariæ, ait: Inventus est itaque Joseph, qualem quærebat ratio: Ratio ut existimo, non intelligitur humana, sed Divina. Joan. 1. In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum. Tertullian. Origenes, Caetan, & alii apud D. Hieronymum, ut suo loco citavi, legunt; In principio erat ratio, & ratio erat apud Deum: dixit ergo Metaphrastes, Inventus est Joseph, qualem quærebat ratio, nempe Divinum Verbum, Sapientia Patris, ut tanti mysterii esset fidelissimus custos, & minister. Pondera verba quære & invenire: quæ ex energia suæ significationis denotant diligens studium, & solertem diligentiam, ut denotetur, quod tantus vir Joseph, alto Dei consilio fuit electus ut esset matris suæ sponsus, illius Pater dictus, & habitus, & tanti sacramenti secretarius, præstans ministrale obsequium Matri, & Filio, & utriusque custos, & cohabitator.

59. D. Hialp.

D. Hialp.

Alto Dei consilio ex puris hominibus sanctissimus Joseph electus est.

Metaph.

Joan. 1. Tertull. Origenes. Caetan. d. Hieron.

Vis scire quantus, & qualis fuerit Joseph, cogita, quod ab Spiritu sancto electus, ut esset Sponsus, & Conjux Virginis Mariæ. Noli timere accipere Mariam conjugem tuam: Huc advoco, quod alibi dixit Gregorius Nazianz. Orat. 11. Vultis uno verbo Virum describam? Vir illius; neque enim scio, quid amplius dicere necesse sit. Sicut enim magnalia Deiparæ ex Filio Deo optimè colliguntur; sic & Joseph elogia pensitare debemus ex Maria conjugæ quali tanti conjugii magnificos appendices. Vir Mariæ est, neque scio quid amplius dicere necesse sit.

De copulatis conjugio ait Adamus Gen. 2. num. 24. & Christus D. Math. 19. num. 5. Erunt duo

Syrus. duo in carne una: seu ut vertit Syrus: Erunt ambo unus homo: ut explicant ibi ad cit. c. 19. Math. Abulens. q. 7. Maldonatus, Cornelius à Lapide, & nos dicemus eodem cap. 19. q. 6. itaut sit veluti una persona intima unione, & amore, ac effectu, secundum velle, & nolle: Quod optimè explicatur ex Joan. 1. 13. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine ejus: Qui non ex sanguinibus; neque ex voluntate carnis; neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Multum defudant Authores, ut ibi dixi, ut explicent, quid nomine Viri, quidve nomine carnis intelligatur. D. August. suo magno ingenio sic enodat tract. 2. in Joan. & ait: In eo autem, quod sequitur, Neque ex voluntate viri; neque ex voluntate carnis, carnem pro femina posuit, quia cum facta esset de costa Adam, dixit, Hoc nunc os de ossibus meis, & caro de carne mea. Ponitur ergo caro pro uxore, quomodo aliquando Spiritus pro merito. Non potuit D. etor præclarissimus vivaciùs explicare arctissimum unionis nexum inter conjuges, quo fiunt unum in uno homine, in unaque persona, quam dum sub metaphora corporis, seu carnis, & spiritus, seu animæ, quæ sic indiviso nexu copulantur, ut minime separari queant, quæ est summa unio, quæ datur in humanis, quandiu ipsi conjuges uniantur.

Abulens. Maldonat. Concl.

D. August.

Summa unio datur inter conjuges.

61.

Rupertus.

Una fides, & unus spiritus in Maria, & raptus carnis. . . conjugium, seu conjunctio eorum ita fuit cœlestis. Spiritus Sanctus amborum conjugalis amor, in ambobus præsidens. O prælarum, & Magnum Joseph, & Mariæ conjugium! Una fides erat amborum, ne quis eorum violaret cœlestis connubium; imò & unus Spiritus amandi, ac serviendi Deo, portatæque castitatis inviolatam servandi. In communi matrimonio unum coalescit corpus ex utroque contrahente, sunt duo in carne una.

In Maria, & Joseph veluti unus spiritus, una anima.

63.

Si Deus, qui alta, & suprema sapientia omnia in ponere; & mensura disponit, & ordinat, tam intimo, & arctissimo vinculo univit animam Joseph cum anima Sanctissimæ Virginis, plenum & evidens est, quod univit illi animam proportionatam, & valde similem ei, cum ratione vinculi matrimonii jam non sunt duo, sed unum; considera, quid sit Magnus Joseph; qui quodammodo dici potest unum cum purissima Virgine. Audi Rupertum ad hunc locum Math. Quomodo, & in quo conjugati fuerunt? Nimirum quod unus Spiritus in Maria, & una fides erat in eis, sola illic desinitur cor-Maria, & raptus carnis. . . conjugium, seu conjunctio eorum ita fuit cœlestis. Spiritus Sanctus amborum conjugalis amor, in ambobus præsidens. O prælarum, & Magnum Joseph, & Mariæ conjugium! Una fides erat amborum, ne quis eorum violaret cœlestis connubium; imò & unus Spiritus amandi, ac serviendi Deo, portatæque castitatis inviolatam servandi. In communi matrimonio unum coalescit corpus ex utroque contrahente, sunt duo in carne una. At in hoc cœlesti connubio Mariæ, & Joseph, veluti unus Spiritus, & una anima erat amborum, totus eorum affectus, & amor conjugalis erat infusus, & datus ab Spiritu Sancto, qui Divinus Spiritus totum hic cooperabatur, & in ambobus præsidens; tanquam si uterque esset plenissimum Sanctitatis consistorium, consuluisse omnium virtutum Senatus: Spiritus Sanctus in ambobus præsidens.

vino connubio Mariæ cum Joseph animis conglutinatur animo, ac si in utroque una anima, unus spiritus esset. Audi D. Bernard. D. Bernardi sermon. de S. Joseph, & ait. Quomodo potest cogitare mens discreta, quod Sanctus Spiritus tanta unione (conjugii) uniret menti Virginis aliquam animam; nisi ei virtutum operatione simillimam? Unde credo Joseph fuisse mundissimum in virginitate, profundissimum in humilitate, ardentissimum in charitate. Ex eo quod Joseph dicatur Sponsus Mariæ, inde apertè demonstratur; quod omnium virtutum, ac sanctitatum consummatè esset perfectissimus; nam Divinus Spiritus Mariæ virtuti univit animam virtutum operatione simillimam: O ineffabilis prærogativa! o eximia gloria Joseph! cum Dei matri sit simillimus in omni virtutum genere: & ut etiam Spiritus Sanctus tanta unione eum uniret menti tanta Virginis. Non dicitur unius voluntati per reciprocum amorem, sed conjugatus, ac conglutinatus menti ipsius Virginis, ut cum ejus mente semper esset in meditatione, contemplatione, ac cognitione tantorum Sacramentorum, ac Mysteriorum.

Joseph animus Virginis menti univir.

QUÆSTIO XIV.

Quare Sanctissima Deipara, dum dicitur Sponsa Joseph, non solum MARIA nuncupatur, sed etiam Mater JESU.

Text. ait n. 19. Cum esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph: non solum dicitur Maria in hac desponsatione, sed etiam Mater Jesu. Ratio literalis, quia Evangelista intendebat hic scribere temporalem generationem per Joseph, sic supra immediatè dixit: Christi generatio sic erat. Deinde dum dicitur Sponsa Joseph, dicitur mater Jesu, ut innoceret, quod, ut ait D. Bernard. homil. 2. super Missas D. Bernard. est, Porro Deum hujusmodi decebat natiuitas, quia non nisi de Virgine nasceretur, talis congruebat & Virginis partus; ut non pareret, nisi Deum; Sicut conveniens erat, quod Maria Virgo non haberet alium filium, nisi Jesum unigenitum Filium Dei, sic conveniens erat, ut ipsa Virgo Mater Jesu, nisi Virginem purissimum Joseph, alium non haberet.

64. Textus.

Decebat ut Deipara non haberet alium filium, nisi Jesum, nec sponsum, nisi Joseph.

Quid mirum, quod Virgo cum Sanctissimo Joseph tantum haberet commercium, ut pote illius Sponsa, cum Joseph cum tribus Divinis personis valde peculiare habuit commercium cum æterno Patre, ut Joseph illius vices gerens in terris Pater Christi diceretur, ac nominaretur. Refert Divus Lucas, quod baptisato Jesu, cum ascenderet de aqua, cap. 3. n. 22. vox Patris de cœlo facta est: Tu es filius meus dilectus, in te complacui mihi: & immediatè sequenti n. 23. subdit Evangelista: Et ipse Jesus erat incipiens annorum triginta, ut putabatur. filius Joseph. Quid tam

65. Joseph commercium habuit cum Patre æterno. Luc. 3.

immediata connexio significet, & denotet, scilicet, cum Christus Deus, à Deo Patre tanquam verus, ac naturalis filius agnosceretur, ac publicatur, protinus additur, quod idemmet Dei Patris Filius putabatur filius Joseph. Quorsum tam confinis utriusque Patris mentio? Intellige mysterium. Innotat vox Patris de celo: Hic est filius meus dilectus, ut explicat Abulensis ad cap.3. Matth. q. 94. In magna honoris estimatione, quod ipse nempe esset filius Dei: Tamen hæc vox Divini Parentis non fuit audita ab omnibus, sed solum à Christo, & Joanne, ut tenet Caetanus, Janfenius ad citatum cap.3. Matth. Vox illa Patris, quæ tantum debebat in estimationem honoris Christi ex alto consilio Divinæ Providentiæ, non erat pro tunc conveniens, ut ab omnibus agnosceretur, ac sciretur, disponit ergo ipsa altitudo Divinæ Sapientiæ, ut reputetur filius Joseph, excepta filiatione divina naturali, quæ incomparabiliter major est omnibus, hoc valde magnum, & excelsum in estimationem honoris Christi erat evulgandum, quod ipse habebatur filius Joseph.

Abulens.

Caetan. Janfen.

Magnus Christi honor quod filius Joseph reputetur.

66.

Luc.3.

D. August.

De Joseph ascenditur ad Deum.

D. Ambr.

Christi generatio ab æterno ex Patre, tempore terminatur in Joseph.

67.

Luc. 2.

Arabic. Aristot.

Magnus, ac eximius amor Joseph erga matrem suam.

communem aliorum Patrum amorem naturalem ad cæteros filios suos. Inde Virgo sic loquitur de se, ac Ioseph: Quarebamus te cum dolore: Unde ait Ildorus Infolan. 4. p. cap. 3. Quod Ioseph diligebat Iesum, & Mariam plusquam animam suam.

Ild. Infol.

68.

Quid mirum, quod Ioseph tam intime diligeret Iesum, cum Iesus eum intime etiam diligeret? Sic ipse Iesus de Ioseph loquitur apud Ildorum Infolanum part. 4. cap. 9. Ego conversatus sum cum Iosepho in omnibus, sicut si essem filius ejus, & eram per omnia sicut ipse; & obediebam ei in omnibus, nec unquam transgressus sum verba illius, & eram subditus illi, sicut filii parentibus, & diligebam Ioseph valde, sicut pupillam oculi mei. Declaratur summa obedientia Christi erga Ioseph: Obediebam ei in omnibus, nec unquam transgressus sum verba illius. Ex quo recte infert Christoph. Archiepiscopus lib. de Virgini. Mariæ, quod dignus erat Ioseph, ut non solum totus mundus, sed etiam Angeli ei subicerentur, cum Dominus Angelorum, ac Regina Angelorum ei essent subiecti. In verbis Ildori citati notandum illud quod præmittitur. Eram per omnia, sicut ipse S. Ioseph, nempe in externa apparentia, ac communi hominum opinione. Hoc multam expansionem requirit, quam brevis transcursus non concedit, rem digito ostendo.

Ild. Infol.

Iesus intime diligebat Ioseph, sicut filii parentibus, & diligebam Ioseph valde, sicut pupillam oculi mei.

Christoph. Archiep.

69.

Getson.

Hic amor inter Iesum & Ioseph firmabatur ex motu similitudine. Getson in fine Iosephine, ait: De Ioseph suadet ratio sua quod facialis forma Iesu forma similis reputanda fuisset, est: si non, quo pacto Pater ejus credidit esse? Qualiter omnino maris saluasset honorem? Christus Deus fuit speciosus forma præ filiis hominum, ac eleganti, & eximia forma, tanquam filius Patrem referebat Iosephum; qua de re etiam sic loquitur Salmeiron tom. 3. tract. 30. & ait: Vere Iesus Christus Iosephi in genium, ac proprietates referebat, quia similitudinis, qui item a secunda producuntur: Sic sua alia Divina Providentia, nempe, Deus disposit, & ordinavit, ut Ioseph ingenium, ac proprietates essent similes in externa apparentia ac hominum opinione, quantum fieri decebat, proprietatibus, ac externis corporis lineamentis Christi, qualis secundum vulgarem opinionem reputandus erat filius Ioseph; & si Ioseph perfecta Christi imago non erat, illius tamen umbra approbat, & quid pulchrius, ac elegantius ad Iosephi elogium dici potest, quam quod ipsius formam, ingenium, & proprietates referebat: quod intelligo, non per æqualitatem, sed per quædam vestigia, ac similia, quam decebat.

Iesus quandam similitudinem imaginem Ioseph referebat.

70.

Apoc. 12.

Et quod autem Christus reputaretur filius Ioseph, ipsi Iesu in magna estimatione, ac gloria erat. Ait Ioannes in sua Apocalypsi capite 14. num. 1. Vidi, & ecce Agnus stabat super montem Sion, & cum eo centum quadraginta quatuor millia habentes nomen ejus, & nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati, Virgines enim sunt. Hi sequuntur agnum quocumque ierit. Maxime est ponderandum quod, quod dicitur: Habentes nomen ejus, & nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis. Quod

Quodnam est nomen Patris ejus, nam tres Divinæ personæ purè consideratæ in suo esse divino, non habent proprium nomen, nisi appellativum per respectum ad æternas emanationes. Prima persona dicitur Pater, quia generando producit Filium; secunda vocatur Filius, quia generatur à Patre. Tertia, communi vocabulo appellatur Spiritus sanctus, quia inspirando amorem producit per voluntatem, vel etiam per respectum ad homines, quia spirando eos gubernat, ac dirigit ad omnia opera bonæ; de quo Div. Thomas 1. parte, quæst. 6. artic. 1. Quodnam est nomen ejus, & Patris ejus scriptum in frontibus suis: dicant habentes nomen ejus, Iesu, & Ioseph Patris ejus scriptum in frontibus suis. Cum Beata, ac celestes virgines volunt magnam, ac solemnem festivitatem Divino Agno dedicare, cantantes canticum novum in citharis suis, serunt nomen Iesu, & Ioseph patris ejus scriptum in frontibus suis, tanquam in eminentiori, & altiori loco, ac si in tam magnifica celesti celebriate nihil magnificentius, ac aptius poterant ostentare, ac secum portare: & hoc non omnibus est commune, sed tantum virginibus, quia nomen Iesus, ac Ioseph solum Virgines capit.

D. Thom. Virgines celestes pro magno ornatu habent nomen Ioseph.

71. Ioseph magnum commercium cum spiritu sancto.

D. August. D. Chryl.

Ioseph dicitur Pater Iesu, ut substitutus Spiritus sancti.

72.

Chrylog.

Quærent Theologi, an Spiritus sanctus dicendus sit Christi Pater, & Christus ejus Filius; nam Christus, ut est de fide, conceptus est virtute Spiritus sancti, ac proinde videtur inde ejus Pater? Negat Divus Thomas 3. parte, quæst. 32. artic. 3. ex Divo Augustino Enchirid. capite 36. circa finem, & sic ait Angelicus Doctor, ad primum. Christus autem secundum quod homo, conceptus est de Spiritu sancto, sicut de principio activo, non tamen secundum similitudinem speciei, sicut homo nascitur de patre suo, & ideo Christus non dicitur Filius Spiritus sancti. Quod etiam docet D. Chryostomus homil. 2. in Symbolo. Pater non dicitur, nisi qui producit sibi simile in natura viventis ex vi productionis: ac proinde inter patrem, & filium debet dari similitudo speciei. Cum autem Spiritus sanctus & Christus secundum naturam humanam valde dissimiles sint, inde sequitur, quod Spiritus sanctus non potest dici Christi pater. Titulus ergo Patris, qui ex sua ineffabili operatione in mysterio Incarnationis non videbatur conveniens, & debitus Spiritui sancto, quia ob dissimilitudinem naturæ ei non competit, tribuatur sanctissimo Ioseph, qui ut substitutus Spiritus sancti dicatur, & reputetur Christi Pater.

Deinde Virgo sacratissima est Sponsa. Ioseph cum quo contraxit verum, & proprium matrimonium, ut ex communi sententia dixi tom. 2. in Evangel lib. 1. capite 10. quæst. 2. & quia etiam ipsa Virgo sacratissima in Incarnatione Divini Verbi concepit virtute Spiritus sancti, de qua te accipe acutissime Chrylogum serm. 140. Venit Angelus Gabriel de Virginem, ut ad Dei sponsam, ait Chrylogus. Neque auferat à Ioseph Virginem, sed reddat Christo, cui est in utero pignora cum fieret. Christus ergo suam sponsam recipit, non Sylveira in Evang. Tom. VI.

præcipit alienam: nec separationem facit quando suam sibi totam jungit in uno corpore creaturam: Quodammodo videtur, si fas est dicere, quædam pia æmulatio inter Deum, & Ioseph desponsatione Mariæ. Pro parte Dei allegari potest, quod jam antea Virgo fuerat sibi desponsata; cui in Annæ utero pignora conceptionis instanti mirifice exornando ditissimo eximie gratiæ arrhabone, & inde Deus priori, ac antiquiori jure, eam sibi sponsam totam vendicat; & ideo suam qui sponsam recipit, non eripit alienam. At contra pro parte Ioseph comenditur, quod ipse est Sponsus Virginis secundum Divinæ legis dispositionem, & quod inde ipsi debetur inviolata fama intacti pudoris Virginis, dum sub titulo sponsi mysterium divinæ Incarnationis absconditur, & colatur; ac proinde tantis arrhis suam sponsam dotasse. Tamen alta providentia tota constituitur Dei Sponsa, quæ Sponso Iosepho non negatur: Nec Deus separationem facit quando suam sibi totam jungit, in uno corpore creaturam: Ac si Deo nubat quæ spondetur Iosepho, tanquam Dei substituto ad ministralia obsequia.

Veluti quædam pia æmulatio desponsatione Ioseph cum Maria.

Commercium magnum habet Ioseph cum Divino Verbo Incarnato; nam illius Pater dicitur, & nuncupatur, & hoc non solum à Vulgari populo, sed etiam à sapientissima, & prudentissima Virgine Mariæ, Luc. 2. Pa- ter tuus, & ego, dolentes quarebamus te. De- inde Divinum Verbum sumpsit carnem, & sanguinem ex Virgine Mariæ, ex corpore nempe, carne, & sanguine ipsius Virginis: atqui purissima Deipara jure desponsationis pertinebat ad suum Sponsum Ioseph: ergo Verbum Divinum sumpsit carnem & sanguinem ex re, seu muliere, quæ pertinebat ad sponsum Ioseph. Hoc advoco quod ait D. Hiero- ronymus contra Helvidium. Tu dicis Mariam, Virginem non permansisse; Ego mihi plus vendico, etiam ipsum Ioseph Virginem fuisse per Mariam, ut ex Virginali conjugio Virgo Filius nasceretur. Ioseph ante desponsationem cum sacratissima Deipara, Virgo erat, tamen tam suprema, & alta est Virginitas Mariæ, ut ex- undaret in Sponsum Ioseph, & inde ipse magis Virgo fieret. Ut ex Virginali conjugio Virgo filius nasceretur. Filius Dei nascitur ex illo virginali conjugio ex Mariæ, tanquam ex vera, & naturali matre, & ut Sponsa Ioseph, quæ jure desponsationis ad ipsum pertinebat, & ita Christus Deus erat Iosephi possessio. D. Basilius Seleuc. Orat. 1. Ejus denique sit possessor, cuius non fuerat conditor. O ditissimus Vir sanctus Ioseph, qui totum Christum Deum, quem non condidit per naturam, possides ad gratiam, potiturque ad gloriæ coronam.

D. Hiero.

Deus sic homo ex re, ac possessio- ne Ioseph.

D. Basil. Sel.